

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **J U**, bývajúcej v Ž, proti žalovaným **1/ O**, so sídlom v Ž, **2/ S**, so sídlom v B, **3/ N**, so sídlom v B, **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 7 C 332/2007 a na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 10 NcC 91/2007, v konaní o vylúčení sudcov Krajského súdu v Žiline z prejednávania a rozhodovania veci, takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Žiline JUDr. Martin Bargel, JUDr. Oľga Belková, Mgr. Katarína Beniačová, JUDr. Štefan Bjalončík, JUDr. Elena Brozmanová, JUDr. Ján Burik, JUDr. Dagmar Cabadajová, JUDr. Milan Cíbik, JUDr. Erika Čanádyová, JUDr. Mária Dubcová, Mgr. František Dulačka, JUDr. Yveta Dzugasová, Mgr. Kazimíra Hallová, JUDr. Miroslav Jamrich, JUDr. Zuzana Jančárová, JUDr. Jana Kotrčová, Juraj Krupa, JUDr. Eva Kyselová, JUDr. Jozef Milučký, JUDr. Ladislav Mejstřík, JUDr. Ivana Nemčeková, JUDr. Katarína Potocká, JUDr. Táňa Rapčanová, JUDr. Ján Repáň, JUDr. Vladimír Sučík, Mgr. Miroslav Šepták, Mgr. Zuzana Štolcová, JUDr. Jana Urbanová, JUDr. Mária Urbanová, JUDr. Gabriela Veselová, Mgr. Miroslav Mazúch **s ú v y l ú č e n í** z rozhodovania o tom, či sudcovia Okresného súdu Žilina sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ktorá je na ňom vedená pod sp. zn. 7 C 332/2007.

Sudcovia Krajského súdu v Žiline JUDr. Róbert Urban a JUDr. Amália Paulerová **n i e s ú v y l ú č e n í** z rozhodovania o tom, či sudcovia Okresného súdu Žilina sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ktorá je na ňom vedená pod sp. zn. 7 C 332/2007.

Vec – rozhodnutie o tom, či sudcovia Okresného súdu Žilina sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ktorá je na tomto okresnom súde vedená pod sp. zn. 7 C 332/2007 – sa prikazuje Krajskému súde v Trenčíne.

O d ô v o d n e n i e :

V konaní sp. zn. 7 C 332/2007 oznámili sudcovia Okresného súdu Žilina, že sú u nich dané dôvody, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci (§ 14 ods. 1 O.s.p. a § 15 O.s.p.).

O tom, či sudcovia Okresného súdu Žilina sú v tejto veci vylúčení z prejednávania a rozhodovania, mal rozhodnúť Krajský súd v Žiline ako súd nadriadený (§ 16 ods. 1 O.s.p.) v konaní sp. zn. 10 NcC 91/2007. Pretože aj podľa oznámenia sudcov Krajského súdu v Žiline sú u nich dané dôvody vylučujúce sudcu z prejednávania a rozhodovania veci (§ 14 ods. 1 O.s.p. a § 15 O.s.p.), bol spis predložený na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Žiline (§ 16 ods. 1 O.s.p.) posudzoval opodstatnenosť oznámenia sudcov (§ 15 O.s.p.) z aspektu existencie dôvodov, pre ktoré je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. Vychádzal pritom z § 14 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o nezaujatosti. Účelom tohto ustanovenia je prispieť k nestrannému prejednaníu veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Z hľadiska vylúčenia sudcu je právne významným vzťah sudcu buď k prejednávanej veci (o ktorý ide v prípade konkrétneho záujmu sudcu na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci), alebo k účastníkom konania (ide oň napríklad v prípade priateľského vzťahu sudcu k účastníkovi konania) alebo k zástupcovi účastníka konania.

Ustanovenie § 14 ods. 1 O.s.p. spája vylúčenie sudcov z prejednaníu a rozhodovania vo veci nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale aj vtedy, ak možno mať čo i len pochybnosť o ich nezaujatosti [viď tiež zásady prijaté judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorých spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná ("justice must not only be done, it must also be seen to be done")]. Rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 ods. 1 O.s.p. predstavuje výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov,

ktoré mu – napriek jeho vnútornému úsiliu – zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo.

Samotnú skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, účastníkom ktorej je iný sudca (ako je to aj v prejednávanej veci), nemožno považovať za dôvod, vylučujúci ho bez ďalšieho z prejednávania a rozhodovania veci. Vzťahy sudcov navzájom sú totiž vo všeobecnosti profesionálne, vecné. Len ak ich vzájomný vzťah prekročí hranice vecnosti a nadobudne znaky blízkeho osobného (napríklad priateľského) vzťahu, stáva sa táto okolnosť dôvodom, ktorý vylučuje sudcu z prejednávania a rozhodovania veci v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p.

JUDr. Mária Urbanová je ako účastníčka konania bez ďalšieho vylúčená z prejednávania a rozhodovania danej veci. I keď nie všetci ďalší sudcovia Krajského súdu v Žiline, ktorí sú vymenovaní v prvom výroku tohto uznesenia, uviedli, že žalobkyňa je nielen ich kolegyňou, ale zároveň tiež priateľkou, všetci zhodne konštatovali, že vnútorne sa cítia byť zaujatí. Tento ich vnútorný pocit, i keby vychádzal len zo vzťahu čisto pracovného (kolegiálneho), bolo potrebné zohľadniť a rešpektovať, lebo ak má sudca sám subjektívne pochybnosti o svojej schopnosti prejednať a rozhodnúť vec nestranne a nezaujato, možno mať tieto pochybnosti aj objektívne. V prípade týchto sudcov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru o existencii skutočnosti, ktorá je relevantná z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p.

Sudcovia Krajského súdu v Žiline, ktorí sú uvedení v druhom výroku tohto uznesenia, uviedli, že ich pracovný (profesionálny) vzťah k žalobkyni im nebráni vec objektívne prejednať a rozhodnúť a že sa ani vnútorne necítia byť zaujatí. Najvyšší súd Slovenskej republiky z tohto dôvodu dospel k záveru, že v ich prípade nie sú dané skutočnosti, ktoré sudcu vylučujú z prejednávania a rozhodovania veci.

Keďže len v prípade dvoch sudcov súdu, ktorý mal vec prejednať a rozhodnúť, nie je daný dôvod vylučujúci sudcu z prejednávania a rozhodovania veci (a preto nemožno zostaviť trojčlenný senát tohto súdu), dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že tu nastala procesná situácia, na ktorú dopadá § 12 ods. 1 O.s.p. V zmysle tohto ustanovenia ak nemôže príslušný súd o veci konať, pretože jeho sudcovia sú vylúčení, musí byť vec prikázaná inému súdu toho istého stupňa. Vzhľadom na to prikázal vec (rozhodnutie o tom, či sú sudcovia

Okresného súdu Žilina vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ktorá je na tomto okresnom súde vedená pod sp. zn. 7 C 332/2007) Krajskému súdu v Trenčíne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. marca 2008

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: